

Момитѣ не сж обичали и сега не обичатъ да се женятъ по чужди страни. Тѣхнитѣ възврѣнія по тоя въпросъ, или какъ гледатъ тѣ на работата, ясно се очертáva отъ слѣдующитѣ откъслѣци на родопски Български стари пѣсни:

I.

..... Защо ми плачишь момне-ле? Плачемъ ми плачемъ, юначе,—	Мене ще майка да даде, Другему фафъ друго—селу....
--	---

II.

Сините са, ѿарите са, Моминкини чоарни очи, Да глийада те щу зимате. Ни зимайте чюзъ селенинъ, Чюзъ селенинъ, не знаенинъ, Ямъ зимайте селенинъ-нъ, Селенинъ-нъ, знаенинъ-нъ, Да си ходишь нахъ майка ти, Нахъ майка ти пу госте, Юдъ година ду година, И то да е с' измоленку, С' измоленку, с' исплаканку.	Хайде либе да идиме Нахъ майка ми пу госте. — „Чакай либе ду гудина, Ага рудишь машку дяте, Да гу носимъ за гиздалка. — Ага родишь машку дяте: Хайде либе да идиме Нахъ майка ми ну госте.“— — „Чакай либе ду гудина Ага роди воарба грозде Да наберемъ за армаганъ, Да юднесемъ на майка ти.
---	--

Едно врѣме една мома, види се, противъ волята ѣ се е углавили за одного отъ чужда страна; той дошелъ на госте у тѣхъ, споредъ обичая, и работата била наредена между него и родителитѣ ѣ, на отиванье да си води и нея. Той я завелъ и тя въ пѣтъ кълнала баща си и майка си. Ето частъ отъ тая стара народна пѣсенъ:

Петли пѣйаатъ, соавнува се; Юнакъ конче юседава. Мума йокулъ негу ходи, Та си йоари дребни соалзи. Юнакъ моми юдрумоне: „Мари моме, малка моме, „Не мой плака, малка моме, „И за тебъ са конъ сядлае „Конъ за тебе, другъ за мене. Та станаха, та тоаргнаха	Та вървяха, какъ вървяха, Изминоаха деветъ гори, Га влѣзоха фафъ десета, Юнакъ моми юдрумоне: „Мари моме, малка моме, „Йобръни се, та погледай, „Та погледай ваша земя, „Ваша земя, че и наша. „Въ наша земя слоанце грѣе, „Слоанце грѣе, роса руси,
--	---